

Posudek magisterské diplomové práce

Autor: Bc. Barbora Slivoníková

Titul: *Prozodická analýza čínského vtipu / Prosodic Analysis of Chinese joke*

Vedoucí práce: Doc. Mgr. David Uher, PhD.

Oponent: Mgr. Václav Štefek

Hodnotící kritéria:	Známka:
Volba tématu, stanovení cílů práce a jejich dosažení	A
Diplomantka ve své práci provádí prozodickou analýzu čínské promluvy za použití metod a nástrojů vyvinutých prof. O. Švarným. Zatímco drtivá většina dosavadních podobných výzkumů byla zaměřena na analýzu mluvené podoby textů obsažených v některé z částí Švarného didaktického souboru, případně jiného učebního textu, diplomantka zvolila cestu vlastního sběru jazykového materiálu. Nehledě na problémy metodologického charakteru, které s sebou taková volba nese (viz korpus), je třeba ji ocenit jako významný krok k rozšíření aplikace prozodické analýzy na oblast autentické promluvy. Práce zároveň nastínila zajímavou možnost studia problematiky čínského vtipu nejen jako předmětu prozodické analýzy, ale též jako fenoménu lidové slovesnosti.	
Struktura, metodologie	B
Práce je přehledně strukturována a její jednotlivé oddíly (teoretická část – korpus – analýza) na sebe funkčně navazují. Teoretická část podává konzistentní a vzhledem k zaměření práce úplný přehled metodologie a terminologie z oblasti prozodie čínštiny. Kladně hodnotím zahrnutí kompletního korpusu do textu práce stejně jako přiložení zvukových nahrávek na CD. Zejména díky tomuto faktu je práce atraktivní nejen pro čtenáře se zájmem o prozodii čínštiny. V konstrukci korpusu ovšem shledávám určité metodologické nedostatky (viz korpus). V analytické části prokázala diplomantka svou mimořádnou kompetenci v oblasti kvantitativního lingvistického výzkumu. Celkový dojem odborné fundovanosti práce je ojediněle narušován diskutabilními tvrzeními (např. první odstavec Úvodu, kde jsou prozodické charakteristiky čínštiny bez dalšího vysvětlení označeny za funkčně ekvivalentní flexi a gramatické shodě v češtině /?!/ – s. 11) a terminologickými lapsy (viz jazyk).	
Formální úprava	B
Po formální stránce je práce na vysoké úrovni. Výstupy analýzy jsou prezentovány prostřednictvím přehledných tabulek a grafů. Některé problematické momenty se objevují v zápisu korpusu prostřednictvím prozodické transkripce – např. užívání „výčtové“ čárky [、] (pokud se členy výčtu kryjí s hranicemi kól, je na místě oddělovat je v PTR klasickou čárkou) nebo inkorporování anglických výrazů v ne-pinyinové formě do PTR (např. s. 50: slovo „Uber“ v PTR jako „ūbr“ – takový postup by si zasloužil komentář, autorka navíc na jiném místě píše, že anglické výrazy byly z analýzy vyřazeny). Problematické je i používání poznámek pod čarou, kdy jsou v textu uvedeny vedle sebe dvě po sobě následující číselné značky poznámky v horním indexu, kterým odpovídají dvě izolované citace pod čarou (pozn. 1 a 2, s. 11, dále v textu se již neopakuje). Obecně přijímanou praxí je přitom postup zcela opačný, tj. dvě citace společně pod jednou poznámkou.	

Korpus, analýza	B
Samotná analýza je provedena velmi precizně. Poněkud problematickým se mi však jeví způsob výběru vstupních dat (korpusu) a s tím související absence komentáře výstupů analýzy, který by zohledňoval specifika analyzovaného materiálu. Zásadní problém spočívá již v samotné definici pojmu vtip, který se obsahově ne zcela kryje s čínským výrazem xiàohuà. Sama diplomantka konstatuje, že korpus obsahuje jednotky různorodého charakteru včetně „veselých příhod“. Vtipné příhody z osobního života (např. M2, Z13, u kterých diplomantka upozorňuje na prozodické odchylky od průměru vzorku!) však nevyhovují definici vtipu jakožto kolektivně sdíleného, a tedy určitým způsobem normovaného slovesného útvaru. Eliminace jednotek nevyhovujících této definici by pak mohla vést k zajímavým zjištěním ohledně prozodických specifik vtipu jakožto žánru lidové slovesnosti. Pokud bylo ambicí práce reflektovat i sociolingvistické faktory, je otázkou, proč nebyla dodržena proporcionalita u jediného takto sledovaného faktoru, tj. pohlaví informantů. Jinou otázkou, která měla vliv na získaná data, je, proč do analýzy vstupovala každá jednotka (vtip) ve třech verzích vždy od jednoho a téhož informanta, čímž docházelo k dublování velkého množství zkoumaných jednotek. Nebylo by za účelem získání dostatečného množství dat vhodnější zvýšit počet informantů a pracovat vždy jen s jednou nahrávkou dané korpusové jednotky?	
Jazyk, stylistika	B
Jazykové zpracování textu vyhovuje požadavkům odborného stylu. Výskyt gramatických a typografických chyb je marginální a svědčí o pečlivě provedené jazykové korektuře. Na několika místech se lze setkat s problémy terminologického charakteru, jakým je např. opakovaný výskyt neexistujícího výrazu „hononymum, hononymní“ (s. 31, 33), navíc v případech, kde má autorka na mysli spíše homofonii (již správně např. na s. 40). Nominativ singuláru slova kólon je diplomantkou uváděn v nesprávných tvarech „kól“ (tab.3, s.52) či „kolón“ (s. 71). V textu se vyskytují i nevhodně volené výrazy jako např. opakované užití slova „nadefinovat“ („nadefinovala jsem mluvený jazyk“ – s. 80) místo správného definovat (= popsat; nadefinovat = zkonstruovat, přiřadit význam).	
Odborná literatura, bibliografický aparát	A
Vzhledem k praktickému zaměření textu pracuje diplomantka s dostatečným množstvím relevantních pramenů. Citační aparát je funkční, konzistentní a bez závažnějších nedostatků	
Navrhované celkové hodnocení	B

Témata pro obhajobu a doplňující otázky:

- 1) Co vás vedlo k rozhodnutí pracovat se třemi verzemi nahrávky jedné a téže korpusové jednotky?
- 2) Proč nejsou mezi vašimi informanty zastoupeni stejnou měrou muži a ženy?
- 3) Jaké bylo přesné znění zadání pro informanty?

Václav Štefek